

Ik meen, dat deze wet tot gewetensconflict moet leiden voor officieren van gezondheid, die staan tussen hun militaire plicht, en de wetenschap dat primo-vaccinatie boven de 18 maanden moet worden ontraden.

Literatuur: ¹J. TH. WILKENS (1954) *N.T.v.G.* **98**, 871. ²J. L. KEYZER en P. P. M. NIEUWENHUIS (1947) *Maandschr. Kindergeneesk.* 15, No. 12. ³J. L. KEYZER (1952) *Vaccinations contre les maladies contagieuses de l'enfance*, bl. 131. Parijs.

Tilburg, 27 Maart 1954

J. L. KEYZER

Volgens artikel 2 der „Wet immunisatie militairen” is de Minister van Oorlog en Marine tot 1 Januari 1962 bevoegd militairen de verplichting op te leggen zich aan vaccinatie voor de eerste maal tegen pokken te onderwerpen. De datum 1 Januari 1962 hangt samen met het feit dat verwacht mag worden dat op dat tijdstip ingevolge de Wet van 1939 een groot percentage van de dan in dienst geroepen recruten in hun eerste levensjaar zal zijn gevaccineerd.

Het medisch-militaire probleem wat betreft de koepokinenting wordt, zoals in de Memorie van Toelichting is te lezen, bepaald door drie belangrijke factoren, namelijk ten eerste de voor de landsverdediging onontbeerlijke eis van paraatheid van de strijdkrachten, ten tweede de zeer bijzondere risico's, waarvoor juist zij worden gesteld, en ten derde de uitzonderlijk ongunstige immuniteitstoestand juist van de strijdkrachten voor wat betreft de vaccinatie tegen pokken. Op grond van deze argumenten hebben beide Kamers der Volksvertegenwoordiging de „Wet immunisatie militairen” ook wat betreft de primo-vaccinatie aanvaard. Men kan lezen in de verslagen der Kamerdebatten: in het volle besef van de risico's aan de maatregelen tot immunisatie voor het individu verbonden. Verschillende leden der Volksvertegenwoordiging hebben met klem aangedrongen om niets te verwaarlozen wat tot vermindering van deze risico's zou kunnen leiden. De critiek van collega KEYZER is dan ook niet gerechtvaardigd.

Amsterdam, 8 Mei 1954

REDACTIE

SPORTARTSENVERENIGING

Het Bestuur van de Federatie van Bureaux voor Medische Sportkeuring in Nederland meent, dat het gewenst is om alle artsen, die zich bezig houden met medische sportproblemen, dus zowel degenen, die sportkeuringen verrichten als degenen, die zich bezig houden met sporthygiënische vraagstukken bij voorbeeld clubartsen, in een vereniging onder te brengen.

De bedoeling is om door uitwisseling van gedachten meer kennis te verkrijgen van de problemen, die op deze gebieden bestaan.

Degenen, die met dit doel sympathiseren worden verzocht hun naam en adres op te geven aan de secretaris van de Medische Commissie van de Federatie:

Amsterdam, 8 Mei 1954

JAC. VAN PAREREN,
Cliestraat 18, Amsterdam-Zuid

BERICHTEN

BUITENLAND

DUITSLAND. — PARAPACK-INSTITUTEN. Een lezer van de *Münchener Medizinische Wochenschrift* (9 April 1954, bl. 411), die wilde weten wat Parapack-instituten zijn, vernam, dat in instellingen van deze naam patiënten, lijdende aan allerlei ziekten, tendele of geheel (Teil- oder Ganzpackung) aan de inwerking van schuimende paraffine van 52 tot 54° C worden blootgesteld. In alle plaatsen van enige betekenis vindt men thans parapack-instituten. „Die Institute werden von Fachkräften geleitet d.h. Krankenschwester die eine Spezialausbildung im Parapackverfahren besitzen”.

ENGELAND. — COLLEGIUM VAN HUISARTSEN. Het „College of General Practitioners” heeft zijn eerste verjaardag gevierd. Meer dan tweeduizend in de praktijk werkzame artsen hebben zich aangemeld voor het „foundationmembership”. Als academisch lichaam, dat onderwijs en onderzoek behartigt, zal het zich verre houden van medische politiek; deze behoort thuis bij de British Medical Association. Ten aanzien van bepaalde vraagstukken, zoals groepspraktijk, de band van de huisarts met het ziekenhuis, de bevordering van diagnostische hulp in de algemene praktijk, zal het nieuwe collegium met de British Medical Association samenwerken (*J.A.M.A.*, 13 Maart 1954, bl. 923).